

Přílohy:

I.: Rozhodnutí prezidenta republiky č. 1/2013 Sb., o amnestii

II.: Část znění nálezu I. ÚS 554/04

I.: Rozhodnutí prezidenta republiky č. 1/2013 Sb., o amnestii

ROZHODNUTÍ prezidenta republiky o amnestii ze dne 1. ledna 2013

U příležitosti 20. výročí vzniku samostatné České republiky využívám práva daného mi Ústavou a uděluji
tuto
amnestii:

Čl. I

Prominutí a zahazení některých nepodmíněných trestů

(1) Promínám nevykonané nepodmíněné tresty odnětí svobody nebo jejich zbytky, pokud byly pravomocně uloženy před 1. lednem 2013 ve výměře nepřevyšující jeden rok.

(2) Promínám nevykonané nepodmíněné tresty odnětí svobody nebo jejich zbytky, pokud byly pravomocně uloženy před 1. lednem 2013 a pokud osoba, které byl trest uložen, dosáhla či v roce 2013 má dosáhnout věku 75 let a zároveň jí byl uložen trest ve výměře nepřevyšující 10 let.

(3) Na osoby, kterým se promíná trest podle odstavců 1 a 2, se hledí, jako by odsouzeny nebyly.

Čl. II

Zastavení trestního stíhání

Nařizuji, aby bylo zastaveno pravomocně neskončené trestní stíhání, s výjimkou trestního stíhání proti uprchlému, od jehož zahájení k 1. lednu 2013 uplynulo více než 8 let, pro trestné činy, za něž trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody nepřevyšující deset let.

Čl. III

Zmírnění některých nepodmíněných trestů odnětí svobody

(1) Promínám s podmínkou, že se osoba, které byl trest prominut, nedopustí trestného činu v době odpovídající lhůtě pro zahazení odsouzení, nepodmíněné tresty

odnětí svobody uvedené v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.

(2) Promíjím nevykonané nepodmíněné tresty odnětí svobody nebo jejich zbytky, pokud byly tyto tresty pravomocně uloženy před 1. lednem 2013, pokud byl uložen trest nepřevyšující 24 měsíců a zároveň nebyl trest uložen

a) za zločin, při němž byla způsobena smrt nebo těžká újma na zdraví, nebo

b) za zločin proti životu a zdraví, proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti, anebo proti rodině a dětem, nebo

c) osobě, která kromě trestné činnosti, o níž se rozhoduje podle tohoto článku, byla v posledních pěti letech před 1. lednem 2013 odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody nebo která byla v posledních pěti letech před 1. lednem 2013 propuštěna z výkonu trestu odnětí svobody, pokud se na ni nehledí, jako by odsouzena nebyla.

(3) Promíjím nevykonané nepodmíněné tresty odnětí svobody nebo jejich zbytky, pokud byly pravomocně uloženy před 1. lednem 2013 a pokud byl uložen trest ve výměře nepřevyšující 36 měsíců a zároveň osoba, které byl trest uložen, dosáhla či v roce 2013 má dosáhnout věku 70 let.

(4) Jestliže prominutí trestu podle tohoto článku nelze vztáhnout na celou trestnou činnost, za niž byl uložen úhrnný nebo souhrnný trest, neužije se ho ani zčásti.

Čl. IV

Prominutí dalších trestů

(1) Promíjím podmíněně odložené tresty odnětí svobody pravomocně uložené před 1. lednem 2013 osobám, které

a) dosáhly či v roce 2013 dosáhnou věk 70 let,

b) osobám, kterým byl trest uložen ve výměře nepřevyšující dva roky.

(2) Promíjím nevykonané tresty obecně prospěšných prací nebo jejich zbytky a nevykonané tresty domácího vězení nebo jejich zbytky, pokud byly tyto tresty pravomocně uloženy před 1. lednem 2013.

(3) Na osoby, kterým se promíjí trest podle odstavců 1 a 2, se hledí, jako by odsouzeny nebyly.

Čl. V

Společné ustanovení

Trestným činem se též rozumí provinění spáchané mladistvým a trestem též trestní opatření uložené mladistvému.

Prezident republiky:

Klaus v. r.

Předseda vlády:

Nečas v. r.

II.: Část znění nálezu I. ÚS 554/04

Pozn.: Níže je uvedený výtah nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 554/04 ze dne 31. 3. 2005 [Průtahy v trestním řízení a výše trestu (snížení trestu)]. Plné znění tohoto nálezu je dostupné online např. na stránkách <http://nalus.usoud.cz/Search/Search.aspx>.

„Posuzování délky řízení a její nepřiměřenosti je otázkou relativní, při níž je třeba zkoumat vztah délky řízení k dalším atributům řízení, jako jsou složitost jeho předmětu, požadavky na provádění dokazování v průběhu řízení, jednání a procesní aktivity účastníků řízení aj. Závěr o tom, zda doba, po níž trvalo konkrétní řízení, je ještě přiměřená či nikoliv, lze formulovat vždy s ohledem na zohlednění těchto faktorů, jimiž bylo řízení bezprostředně ovlivněno.

V daném případě zjistil Ústavní soud ze spisu Krajského soudu v Brně, že trestní stíhání stěžovatele bylo zahájeno usnesením vyšetřovatele ze dne 18. 5. 1993 (...), které bylo stěžovateli doručeno dne 21. 5. 1993, přičemž trestní stíhání se týkalo pouze některých skutků, resp. dílčích útoků, z jejichž spáchání byl stěžovatel posléze pravomocně uznán vinným. Trestní řízení bylo pravomocně skončeno dne 9. 10. 2003, kdy nabyl právní moci rozsudek Vrchního soudu v Olomouci (...). Celková délka trestního řízení tedy přesáhla dobu 10 let.

V průběhu řízení pak Ústavní soud shledal několik fází, kdy zůstávaly příslušné orgány činné v trestním řízení zcela nečinnými, jinými slovy, kdy jimi nebyly prováděny žádné procesní úkony. Již na počátku přípravného řízení trvalo více než 1 rok od zahájení trestního řízení, než byl proveden výslech stěžovatele (...) v době delší než 2 roky pak podle zjištění Ústavního soudu nebyl proveden žádný procesní úkon a rovněž doba od podání obžaloby státním zástupcem (15. 2. 1999) a prvním úkonem Krajského soudu v Brně (neveřejné zasedání dne 4. 9. 2001) opět přesahuje dobu delší 2 let. Lze proto uzavřít, že jak orgány v přípravném řízení, tak samotné obecné soudy se dopouštěly významných průtahů v řízení, které přispěly k celkové délce řízení.

Naopak jednání stěžovatele nikterak významně k celkové délce řízení nepřispělo. Stěžovatel i jeho obhájce v průběhu řízení s orgány činnými v trestním řízení spolupracovali, dostavovali se k úkonům trestního řízení. Jedinými výjimkami bylo jednání stěžovatele v průběhu února 2002, kdy stěžovatel nepřebíral písemnosti

a zmařil tak hlavní líčení nařízené na den 21. 2. 2002, a jeho návrh na provedení grafologické expertizy vlastnoručních podpisů učiněný v průběhu hlavního líčení dne 8. 10. 2002, byť si musel být vědom toho, že listiny osobně podepisoval. Odborné vyjádření z oboru expertizy ručního písma pak bylo doručeno soudu dne 13. 1. 2003. Tím stěžovatel přispěl k prodloužení řízení celkově o 4 měsíce (únor 2002, listopad 2002 až leden 2003).

Na celkovou délku řízení měly bezpochyby vliv i další faktory, především značný rozsah stěžovatelovy činnosti, kterou orgány činné v trestním řízení posuzovaly, dále povaha této činnosti a rovněž změny v právní úpravě, v nichž se mimo jiné odrážel vývoj společenské reflexe stěžovatelova jednání. Je totiž třeba uvést, že stěžovatel se daného jednání dopustil v období let 1991 - 1992, kdy se podnikatelské prostředí a principy tržní ekonomiky v tehdejší Československu teprve postupně ustavovaly. Jednalo se o období podnikatelské euforie a optimismu, které se projevovaly často i v tom, že různé formy obchodního jednání předcházely samotnou právní regulaci, resp. právní regulace často teprve ex post reagovala na formy praktického výkonu podnikání. Tyto skutečnosti se mimo jiné odrážely také ve změnách trestního práva a ostatně se přímo projevíly v průběhu trestního stíhání stěžovatele, kdy docházelo s narůstající dobou řízení k několikerému překvalifikování skutků, z nichž byl stěžovatel původně obviněn (porušování povinností při správě cizího majetku, porušování závazných pravidel hospodářského styku). Jinými slovy, na posuzování trestnosti daného jednání a jeho kvalifikaci měly s narůstající délkou řízení bezpochyby vliv i zásadní společenské a hospodářské změny, k nimž v průběhu 90. let docházelo. To však podle Ústavního soudu nezbavovalo orgány činné v trestním řízení povinnosti konat tak, aby k průtahům v řízení nedocházelo. Ústavní soud je toho názoru, že jednotlivec nemůže v žádném případě doplácet na to, že daná problematika byla pro orgány činné v trestním řízení v té době nová či obtížně zhodnotitelná. Přitom podle Ústavního soudu je rovněž třeba přihlížet i k tomu, že probíhající trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného. Jakou případnou specifickou zátěž snášel stěžovatel, však obecné soudy nezjišťovaly.“